

[Ib Thyregod.]

urimelige og urigtige synspunkter, han har fremsat med sin forespørgsel, og som han har gentaget her i dag, uanset den mulighed, der bestod for ham til i mellem-tiden at få verificeret eller få undersøgt de påstande, han havde fremsat.

Vi hørte hr. Kjær Rasmussen for lidt siden fremsætte en række påstande her fra denne talerstol, og lad mig nævne en enkelt, som jeg lige vil belyse. Det var påstanden om, at efterretningsvæsenet havde fuldstændig frit spil selv med hensyn til de mest tåbelige påstande ved lukkede retsmøder. En sådan påstand vidner om ukendskab til, hvorledes retssager foregår, for det er ikke således, at domstolene uden videre lægger til grund, hvad efterretningsvæsenet fremkommer med, eller hvad andre fremkommer med ved disse retsmøder. Retsplejeloven bestemmer, at disse retsmøder skal holdes for lukkede døre, og det er naturligt ud fra de synspunkter, som ligger bag de straffebestemmelser, der her er tale om.

Dette har dog ikke forhindret, at også forsvareren i den pågældende sag har udtalt sig til pressen specielt vedrørende de to blade og bl. a. fremhævet spørgsmålet om, hvorvidt disse oplysninger i forvejen var gengivet andre steder. Dette spørgsmål skal vi ikke bedømme, det skal afgøres nu af landsretten om kort tid, men forsvareren har her haft mulighed for også at udtale sig om dette spørgsmål til offentligheden, på samme måde som man fra anklage-myndighedens side har orienteret om sagen.

Når hr. Kjær Rasmussen her taler om retsmøder for lukkede døre, som forhindrer en objektiv pressedækning, samtidig med at politiet udspreder sin version, så vil jeg lægge vægt på, at politiet og de, som har udtalt sig på politiets vegne, ikke på noget tidspunkt har udtalt sig om skyldspørgsmålet i relation til de sager, der her er til behandling, og det er for så vidt det, som er det afgørende.

Det var, hvad jeg ville sige i anledning af den forespørgsel, som hr. Kjær Rasmussen har stillet.

Jeg har glædet mig over, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Kjeld Olesen, har taget stærkt afstand fra de synspunkter,

som er fremført af hr. Kjær Rasmussen. Når jeg lægger vægt på det, er det selvfølgelig, fordi det er af afgørende betydning, at der mellem de store partier i folketinget er enighed om de afgørende synspunkter og bl. a. er enighed om, at der ikke er tale om politistatsmetoder, eller at vi lever i en politistat.

Men heri ligger selvfølgelig ikke, at det demokrati, vi lever under, ikke kan forbedres, at de metoder, vi anvender på forskellige områder, ikke fortsat vil kunne forbedres. Hr. Kjeld Olesen pegede her på forskellige områder, hvor man kunne forbedre forholdet mellem borger og stat, og jeg vil gerne for mit vedkommende sige, at også jeg finder, der er et behov for forbedringer. Et af de spørgsmål, hr. Kjeld Olesen nævnedes, nemlig politiets stilling i forhold til klager over politiet, har jeg selv for ca. 3 år siden rejst her i folketinget. Problemet er, hvorvidt det er rimeligt, at politiet selv afhører politifolk, over hvilke der klages, og som er impliceret i en sag af en eller anden karakter. Jeg rejste for ca. 3 år siden spørgsmålet om indførelse af en auditørordning eller en anden ordning, således at en uafhængig myndighed tog stilling i disse sager. Det har givet anledning til nedsættelse af et udvalg, som har afgivet en betænkning, som peger på forskellige muligheder. Spørgsmålet har også været behandlet i den juridiske litteratur; eksempelvis kan jeg nævne, at kriminaldommer Mogens Jensen i en artikel i Ugeskrift for Retsvæsen er gået stærkt ind for, at man gennemfører en ordning. Jeg tror i virkeligheden også, man fra politiets side er interesseret i gennemførelse af en ordning, således at det ikke længere er politiet selv, der skal undersøge klager vedrørende politiet. Jeg håber ligesom hr. Kjeld Olesen, justitsministeren vil tage et initiativ på dette område.

Spørgsmålet om de hemmelige kartoteker har vi jo behandlet ved adskillige lejligheder, og jeg kan henvise til de tidligere debatter, der har været. Justitsministerens udtalelse til Information, således som den først blev gengivet af hr. Kjeld Olesen, kunne give anledning til misforståelser. Den er senere berigtiget fra justitsministerens side over for Information, og jeg mener, der er overensstemmelse mellem justitsministerens